

Q&A – STRATEGI FOR BØRNEFODBOLD

Her har vi samlet mange af de inputs som strategigruppen har modtaget gennem afholdelse af de 6 webinarer. Vi har formuleret dem som spørgsmål, og har efterfølgende forsøgt at give de mest fyldestgørende svar.

KAMP:

Q: Ser I udfordringer med det gamle HAK-princip, siden det ændres til "Lige meget spilletid"?

A: HAK var og er en god måde at italesætte tingene på, men vi synes faktisk, at alle børn har præcis lige meget ret til at spille. HAK kunne jo forstås som/udnyttes til, at de 2 bedste spiller hele kampen og de andre spiller en halv kamp hver, hvis man eks. har 8 spillere med til en 5-mandskamp. Det er ikke den måde, vi fremadrettet ønsker at italesætte det på. Lige meget spilletid kan ikke misforstås, og det er at varetage alle børns tarv og en måde at skabe og vise lighed på.

Q: Hvis man (igen) helt fjerner al resultatformidling i børnefodbolden, hvordan undgår man så, at visse hold, klubber og trænere tilmelder sig i private turneringer eller turneringer i andet regi, som tilbyder resultatformidling m.m.?

A: Det gør vi først og fremmest ved at sikre, at de kamptilbud, vi har, er tidssvarende og tilpas gode til, at man ikke ønsker at gå en anden vej. Men vi gør det også gennem dialoger, oplysning og uddannelse. Hvis klubben har en børneudviklingstræner, som understøtter trænerne i deres daglige virke, så sikrer vi, at alle er oplyste om, hvorfor vi eks. spiller uden resultater i børnefodbolden. Og den ansvarlige børnefodboldklub tillader selvfølgelig ikke den overambitiøse forældretræner at tilmelde sit hold i en turnering, der strider mod god børnefodbold.

Fortsættes....

EN DEL AF
NOGET STØRRE

TRÆNING

Q: Hvis der skal være et godt træningstilbud til alle, så kræver det vel, at der er et forskelligt træningstilbud til en hhv. A- og C-spiller. Hvordan vil man sikre det?

A: Jo, det er det, vi mener med "fleksible og mangfoldige træningstilbud". Der skal være et tilbud til ham, der gerne bare vil komme én gang om ugen sammen med vennerne, men også til hende, der slet ikke kan få nok af fodbold og gerne vil træne og spille hele tiden. 2+1+1 konceptet, åben klub, adgang til klubbens faciliteter, tilbud om ekstratræning i samarbejde med en større klub eller flere andre ligesindede klubber eller på tværs af årgange i egen klub, skal sikre, at der er tilbud til alle. Børneudviklingstræneren bliver ligeledes en pædagogisk og trænerfaglig nøglefigur, og uddannelse et nøgletiltag, i forhold til at implementere forskellige træningstilbud og i forhold til at alle børnetrænere lære at differentiere (niveaudeling) i den enkelte holdtræning jf. rettighed 2 om udvikling på alle børns præmisser. Alle børn skal lære det samme, men da vi ved at børn på samme alder udvikler sig i forskellige tempi er det vigtigt med fleksible tilbud og at de voksne kan differentiere med spilleren i centrum.

Q: Det er en kendt sag, at eliteklubberne gerne vil træne med børnene tidligere. Hvordan forholder I jer til det?

A: Gennem de seneste år har vi haft TOP-centerprojektet, som netop skulle dels imødekomme et ekstra træningstilbud for drenge med særlige forudsætninger og dels vise mønstertræning på udviklingstræning til alle partnerskabsklubbers trænere. Det er netop evalueret. Det væsentlige i denne sammenhæng i forhold til strategien er, at alle børn tilbydes at træne ekstra foruden deres holdtræning. Det er ikke sikkert, de skal tilbydes præcis det samme ekstratilbud, jf. børns forskellige forudsætninger og udviklingsstadier på forskellige tidspunkter, men alle børn skal have mulighed for at træne mere, hvis de er interesserede i det.

Q: Kan I beskrive, hvad 2+1+1 betyder i praksis?

A: Ja, de første 2 er de traditionelle holdtræninger i klub. Foruden dem anbefaler vi, at alle tilbydes en ekstratræning uden for holdregi (den første +1), som kunne være på tværs af årgange, på tværs af køn eller måske på tværs af klubber i samarbejde med andre klubber i området eller tilbudt af en større klub tæt på. Der er mange muligheder hér. Og derudover skal det også være muligt at træne en ekstra gang uden indblanding af/fra voksne (den anden +1). Det kunne eksempelvis være ved, at klubbens baner og materialer var tilgængelige i perioden mellem skole og almindelig træning eller på bestemte tidspunkter i løbet af ugen, hvor det er muligt at komme og spille/lege/træne alene eller i grupper, hvor det er børnene selv, der bestemmer indholdet og præmisserne (det såkaldte deliberate play /gade-gårdfodbold)

Fortsættes...

EN DEL AF
NOGET STØRRE

FRITID

Q: Hvilke digitale platforme tænker I ind i at sikre et godt børnemiljø også i fritiden?

A: Det er fortsat kun på idéplan, men man kunne tænke i en app, der har registreret alle fodboldbaner (og streetbaner, multibaner osv.) i DK. Her kan man så markere, at vi er 5, der spiller på X-sted, så andre kan se det og møde op, hvis man gerne vil være med. Det kunne også være noget med indlagte konkurrencer som eks. en driblebane eller crossbar challenge eller lignende, hvor man kan registrere sin score/tid osv. og konkurrere/måle sig mod sig selv og andre i hele landet. Det er et stort og hidtil uudforsket område, som vi skal dykke mere ind i for at inspirere til mere fodbold i fritiden. Det er også her at "lokomotivet – Etablering af en central udviklingsenhed", en faglig ansvarlig enhed kommer i spil. Det er udviklingsenheden, der i samspil med de lokale enheder skal afdække muligheder og behov, og herfra udvikle de enkelte tiltag/aktiviteter.

SKOLE+

Q: Hvordan tænker I specifikt, at klubberne skal kunne løfte den opgave med at stille instruktører/trænere til rådighed i skolen?

A: Rent økonomisk kan man tænke mange scenarier, men det er ikke tænkt som om, det er klubben, der skal aflønne træneren for den tid, han/hun river ud af sin arbejdsdag for at træne i skole/SFO regi. Det skal der findes en løsning på, men det er afgørende, at det, vi præsenterer skoleeleverne for (specielt dem, der ikke i forvejen kommer til fodbold), bliver noget, der viser, hvordan det faktisk er at spille fodbold i klubben i virkeligheden ud fra principperne i børnefodboldstrategien. Det skal ikke være en "tilfældig" pædagog eller lærer, der står med ansvaret for at præsentere fodbold for alle.

UDDANNELSE

Q: Hvordan kan man motivere flere til at tage en C-licens?

A: Først og fremmest gennem et generelt øget fokus på børnefodbold i det hele taget. Men vi tror også rigtig meget på, at børneudviklingstræneren vil være en katalysator i forhold til at motivere og inspirere flere til at uddanne sig.

Fortsættes...

**EN DEL AF
NOGET STØRRE**

Q: Kunne man forestille sig en specifik uddannelse til Børneudviklingstræner?

A: Det kunne man sagtens forestille sig, og selvom det ikke specifikt er noget, der allerede er under udarbejdelse, så bliver det helt klart nødvendigt med uddannelsesstilbud til børneudviklingstræneren som skal være med til at løfte til verdens bedste børnefodbold.

Q: Når der ønskes specialister i børnefodbold, kunne man så forestille sig en børnefodbold-pendant til A-youth og B-youth?

A: Ja, der ligger faktisk allerede et forslag om at lave en lignende specialistuddannelse i børnefodbold.

BØRNEUDVIKLINGSTRÆNER

Q: Er Børneudviklingstræneren tiltænkt som en faglig sparring for trænerne eller som en administrativ ressource for klubben?

A: Helt klart som en faglig sparring og medressource til at skabe den ønskede børnefodboldkultur. Det er ude på banen med udgangspunkt i praksis, og ved brug af observation, feedback og inddragelse af hinanden, at vi kan forandre mest eller bedst jf. børneløfterne. Men vedkommende skal også understøtte til at skabe en god sammenhængende struktur i klubben og på årgange, så noget administration og organisatorisk vil også forekomme.

Q: Hvordan skal samspillet mellem frivillige og ansatte sikres, hvis det er meningen, at Børneudviklingstræneren skal ansættes?

A: Børneudviklingstræneren skal ansættes eller i hvert fald kontraktligt forpligtes, så vi og klubberne kan stille nogle krav til ham/hende. Et af de krav vil helt sikkert blive, at være understøttende og vejledende på banen for de mange frivillige trænere og sikre kvaliteten i det, der foregår på banen. Og samtidig hjælpe med forældrerådgivning og at skole forældre til det fællesskab de har meldt sig ind i med deres barn. Ved at have en person dedikeret til dette, vil det være nemmere at sige ja til at gå ind i den frivillige trænergerning, da man jo bliver taget i hånden og hjulpet hele vejen.

Fortsættes...

**EN DEL AF
NOGET STØRRE**

Q: Kunne det være tanken, at flere små klubber eks. på landet, som ikke selv har råd til at ansætte en børneudviklingstræner, kunne gå sammen om at ansætte en og deles om timerne?

A: Ja, det er helt klart en god tanke, og det er noget, vi også gerne vil være med til at understøtte i form af eks. hjælp til at rekruttere den rette osv.

ØKONOMI

Q: Var tanken at en børneudviklingstræner skulle være en deltidsstilling/fuldtidsstilling? Det kan flere klubber have svært ved økonomisk.

A: Ikke nødvendigvis. Men det er tanken, at vedkommende skal "ansættes" forstået på den måde, at vedkommende skal kontraktligt forpligtes, så der kan opstilles nogle krav til arbejdet. Selve omfanget af arbejdet og aflønningen heraf er ikke i den sammenhæng det afgørende og vil kunne variere afhængig af medlemsomfang og spredningen heraf.

Q: Hvor meget økonomi har DBU afsat til dette, og kunne det tænkes, at man kan yde økonomisk støtte til nogle klubber, når man stiller større krav?

A: Der er endnu ikke afsat økonomi, i og med at strategien endnu ikke er vedtaget, men man kan sige så meget, at hvis man VIL verdens bedste børnefodbold, så realiseres det ikke gratis, så det er klart, at der også fra forbundsside skal afsættes økonomi til at løfte opgaven.

PRIVATE AKTØRER

Q: Hvor er det præcis i strategien, at de private aktører er tænkt ind?

A: De er ikke tænkt ind et specifikt sted, men de er medregnet blandt aktørerne i fodboldbørns liv. Men man kunne da sagtens forestille sig, at nogle klubber eks. indgik samarbejde med en eller flere private aktører om at løfte opgaven med ekstratræning (den første +1 i 2+1+1).

Fortsættes...

Q: Hvordan vil I sikre, at de private aktører også lever op til DBU's Børnesyn?

A: Vi kan jo ikke decideret bestemme, hvad private firmaer foretager sig, men gennem et øget fokus på børnefodbold og børns rettigheder i det hele taget, er det da vores forventning, at også eksterne aktører i børnefodbolden vil tage DBU's Børnesyn til sig af hensyn til børnenes rettigheder og den viden om børns udvikling som er oplyst heri.

FORÆLDRE

Q: Hvordan vil man sikre, at forældrene opnår et kendskab til DBU's Børnesyn og i det hele taget klædes bedre på til at være en del af et godt børnefodboldmiljø?

A: Der er flere forskellige muligheder for at komme tættere på forældrene. Dels bør det være en opgave for enhver børneudviklingstræner, at der i samarbejde med den/de årgangsansvarlige træner(e) afvikles mindst et årligt forældremøde, hvor man fortæller om, hvorfor man gør som man gør i den pågældende klub, herunder at man lever op til DBU's Børnesyn. Desuden kunne man forestille sig oplysningskampagner målrettet forældre, ligesom et decideret "online-kursus" for forældre omkring god børnefodbold har været oppe at vende.

Q: Hvordan vil man håndtere presset fra forældre omkring tidlig selektion?

A: Gennem oplysning og uddannelse - imødekomme forældre som en vigtig ressourceperson for barnet og hele fællesskabet. Anerkende forældres behov og samtale med dem. Børn har ret til at der er et samspil mellem forældre og trænere. Og generelt vil vi gerne opbygge en kæde af sammenhængskraft i børnefodbolden: Træneren, som skal håndtere forældrehenvendelser i første omgang, kan henvise til klubbens politik, som børneudviklingstræneren rent fagligt vil kunne uddybe over for pågældende forældre. Børneudviklingstræneren vil igen kunne læne sig op ad bestyrelsen og henvise til klubbens politik på området, og bestyrelsen vil kunne læne sig op ad forbundet og henvise til DBU's Børnesyn. På den måde fremstår børnefodbolden som en enhed, og det er ikke op til den enkelte træner eller klub at forsvare sine dispositioner over for de forældre, der ikke måtte have forstået budskabet. Man vil altid stå på skuldrene af nogen. Og DBU's Børnesyn vil kunne afklare mange twister og tvivlsspørgsmål.

Fortsættes...

**EN DEL AF
NOGET STØRRE**

CERTIFICERING

Q: Hvordan "godkendes" man til at drive børnefodbold?

A: Det ligger der ikke nogen konkret plan for endnu, men helt overordnet set, så handler det ikke om at blive godkendt. Det handler langt mere om at indikere, at man ønsker at prioritere børnefodbolden. Og hvis man ønsker det, så skal vi nok komme på banen med råd, vejledning og understøtte klubben, hvor der er behov for det og i et samarbejde.

ORGANISERING

Q: Hvordan vil I sikre, at initiativerne og viden kommer ud til specielt de mindre klubber? De store/større klubber skal nok opsøge viden men de mindre klubber har traditionelt svært ved at finde overskud til at opsøge og få nyeste viden implementeret i klubben og træningen De har brug for at blive understøttet.

A: Klubrådgiverne og Børneudviklingstræneren er en central figur i den proces. De mindre klubber, som måske ikke selv kan ansætte eller sågar finde en børneudviklingstræner, skal vi hjælpe med dette. Og gerne i samarbejde med andre mindre klubber i samme område. Så kunne 4-5 klubber måske gå sammen om at deles om en børneudviklingstræner, som forbundet har fundet og stillet til rådighed inden for nogle økonomisk fornuftige rammer.

Q: Når børnefodbold nu hverken er Elite eller Bredde - og udgør 40% af de aktive, hvorfor så ikke lave et DBU, som arbejder specifikt U12 og ned?

A: Det lægger strategien også op til, idet vi anbefaler, at der nedsættes en faglig ansvarlig udviklingsenhed, som i samarbejde med de lokale enheder skal sikre implementeringen af strategien og dens initiativer.

Fortsættes...

EN DEL AF
NOGET STØRRE

KLUBSKIFTER (Klubskifter er ikke en del af strategien, men et område som strategigruppen har forholdt sig til og kommer med input til, til det videre arbejde)

Q: Er det stadig holdningen, at klubskifte ideelt ikke finder sted før barnet er fyldt 12 år?

A: Det er holdningen, at et evt. klubskifte skal ske med barnets tarv i centrum. Jo yngre man er, desto mindre parat vil man samtidig være til at foretage et skifte af miljø på den ene eller anden måde. Men i og med, vi gerne vil sætte spilleren i centrum, så vil det være omsonst at proklamere, at alle spillere er parate til miljøskifte på præcis samme tid. Nogle spillere er måske først klar, når de er 15 – eller bliver måske aldrig klar, mens andre er klar tidligere. Det afgørende er, at det foregår på barnets præmisser og ikke de voksnes. Men herunder vil der være en lang række individuelle forhold, som gør sig gældende. Vi har ikke besluttet, hvilke reguleringer, der skal ligge på dette område, men vi har forholdt os til, at det skal være med udgangspunkt i spilleren, herunder kan man eks. tænke en indløbsperiode med dobbelt medlemskab, en udviklingsplan for den enkelte, en dedikeret periode, hvor modtagerklubben forpligter sig til at arbejde med spilleren osv. Det er et område, der er behov for yderligere arbejde på, og dette er også planen, men først efter at strategien eventuelt er vedtaget. Men helt overordnet set, burde DBU's Børnesyn være tilstrækkelig, hvis bare alle lever op til det (dermed ikke sagt, at der ikke er behov for regulering på området) og ligeledes vil tilbuddet om kvalificeret ekstra træning til alle mindske behovet for klubskifter, fordi mange flere børn oplever et udviklende tilbud i deres nærområde.

DIVERSE

Q: Hvor ser I TOP-centrenes fremtid i den nye strategi?

A: Vi har ikke forholdt os specifikt til TOP-centrene, da det er et selvstændigt projekt der er forankret andetsteds. Men selve idéen om et tilbud om ekstratræning er vi meget positivt stemte over for. Om det skal være i TOP-centerregi eller på anden vis, er der andre, der skal forholde sig til, hvis strategien vedtages. I den sammenhæng er det vigtigt at sige, at tilbuddet om ekstratræning skal være et tilbud til alle fodboldbørn i Danmark. Ikke nødvendigvis det samme tilbud, men alle skal have et kvalificeret ekstra tilbud, de kan tilvælge, hvis de ønsker det, f.eks. noget i stil med det man kender fra TOP-centrenes ekstra træningstilbud.

Fortsættes...

**EN DEL AF
NOGET STØRRE**

Q: Hvordan tænker i hhv. piger og drenge ind i det her – er børn bare børn, eller skal de deles op?

A: Vi ved fra nyeste forskning på området, at piger og drenge har forskellige motiver for at spille fodbold, de har forskellige ting, der motiverer dem og giver dem lyst til at komme igen. Og på baggrund af den viden anbefaler vi, at man skiller drenge og piger ad fra U6 allerede. Mix-hold vil betyde frafald af mange piger eller slet og ret at mange piger slet ikke starter til fodbold, idet det traditionelle drengemiljø med stort fokus på at konkurrere undervejs i træningen ganske enkelt ikke tiltaler de fleste piger. Pigerne motiveres af en mere social tilgang og en narrativ vinkel på træningsafviklingen. Det er selvfølgelig en generalisering, og det er klart, at der også vil være piger, der tænder på at konkurrere, ligesom der vil være drenge, der er bidt af den narrative tilgang. De behov kan forhåbentlig opfyldes gennem 2+1+1, hvor den første +1 eks. sagtens kunne være træning på tværs af køn.

Q: Hvilke overvejelser har man gjort sig i forhold til store og små klubber?

A: At de små klubber måske skal have hjælp til at indgå i klubsamarbejder, en klubklynge, hvor man eks. ansætter en børneudviklingstræner i fællesskab og afvikler ekstratræning i fællesskab. Derudover er det vigtigt for os at understrege, at den vigtigste forudsætning for at kunne implementere den nye strategi i alle klubber er klubbens vilje til og ønske om at prioritere børnefodbolden. Det kan man gøre i alle klubber uanset størrelse.

HVIS DU EFTER AT HAVE SET/LÆST/HØRT HØRINGSOPLÆGGET HAR YDERLIGERE SPØRGSMÅL ELLER KOMMENTARER, SOM IKKE FINDES I OVENSTÅENDE, ER DU VELKOMMEN TIL AT SENDE EN MAIL TIL:

boernefodbold@dbu.dk

**EN DEL AF
NOGET STØRRE**